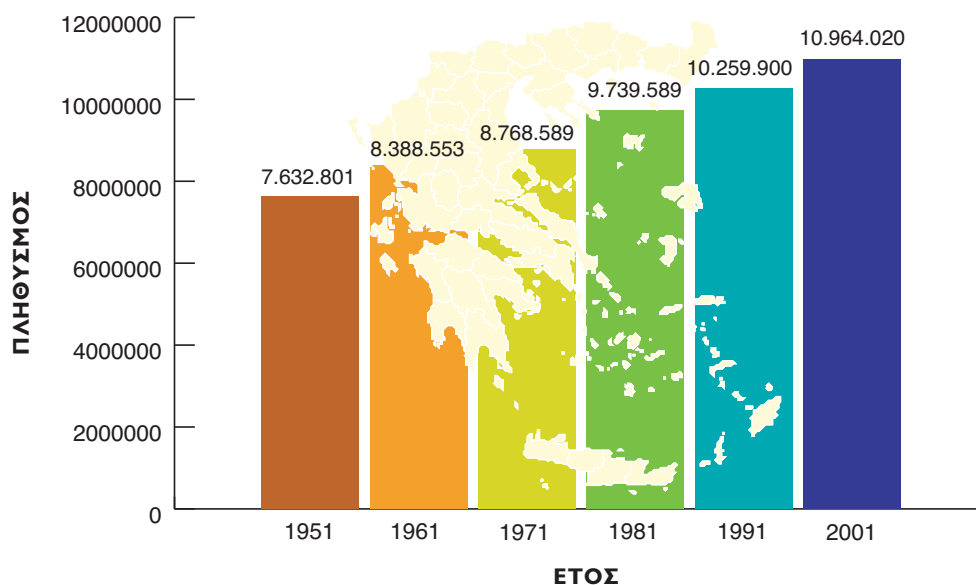

Ο πληθυσμός της Ελλάδας

Στο κεφάλαιο αυτό θα μάθετε:

- για τον πληθυσμό της Ελλάδας
- τι είναι η απογραφή του πληθυσμού και γιατί πρέπει να γίνεται

Η εξέλιξη του πληθυσμού της Ελλάδας

Εικόνα 29.1: Η εξέλιξη του πληθυσμού της Ελλάδας

Παρατηρήστε την παραπάνω εικόνα. Τι μπορείτε να πείτε για την εξέλιξη του πληθυσμού της Ελλάδας κατά το δεύτερο μισό του 20ού αιώνα;

Η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία Ελλάδας (Ε.Σ.Υ.Ε.) κάθε δέκα χρόνια πραγματοποιεί απογραφή των κατοίκων της χώρας μας. Δηλαδή κάνει καταμέτρηση του πληθυσμού και εξακριβώνει τα δημογραφικά, οικονομικά και κοινωνικά χαρακτηριστικά των κατοίκων της Ελλάδας. Υπάλληλοι της Ε.Σ.Υ.Ε. και άτομα που έχει ορίσει επισκέπτονται όλα τα σπίτια της πατρίδας μας και καταγράφουν όλους τους κατοίκους κάθε ηλικίας και κάθε εθνικότητας.

«Η Γενική Απογραφή είναι έργο Εθνικής σημασίας και μας αφορά όλους. Βοηθά την Πολιτεία να σχεδιάσει και να προγραμματίσει καλύτερα σημαντικά θέματα που έχουν σχέση με την Παιδεία, την Υγεία, την Απασχόληση, τις υποδομές κ.ά.... Όσο πιο σωστά γνωρίζουμε το παρόν, τόσο πιο καλά μπορούμε να σχεδιάσουμε το μέλλον».

(Από το έντυπο της Απογραφής Πληθυσμού-Κατοικιών, Κυριακή 18 Μαρτίου 2001)

Κεφάλαιο 29ο

Σύμφωνα με την τελευταία απογραφή του 2001 ο πληθυσμός της Ελλάδας είναι 10.964.020 κάτοικοι. Από αυτούς 797.091 είναι αλλοδαποί, οι οποίοι προέρχονται κυρίως από γειτονικές Βαλκανικές χώρες αλλά και χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, της Αφρικής και της Ασίας (Πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε.).

Μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο πολλοί Έλληνες μετανάστευσαν σε άλλες χώρες για αναζήτηση καλύτερης ζωής. Αντιμετώπισαν και αυτοί τα προβλήματα εγκατάστασης, τα οποία αντιμετωπίζουν σήμερα οι οικογένειες των αλλοδαπών που έρχονται στη χώρα μας. Με την πάροδο των χρόνων πολλοί από αυτούς επιστρέφουν στην πατρίδα που δεν ξέχασαν ποτέ. Η επιστροφή αυτή ονομάζεται **παλιννόστηση** και οι άνθρωποι που επιστρέφουν ονομάζονται **παλιννοστούντες**.

Ας εξετάσουμε μαζί τους παράγοντες που επηρεάζουν την εξέλιξη του ελληνικού πληθυσμού. Θα έχουμε υπόψη τους αλλοδαπούς κατοίκους της χώρας μας, τους Έλληνες μετανάστες σε άλλες χώρες και τους παλιννοστούντες, δηλαδή τους Έλληνες που επιστρέφουν στην πατρίδα.

Στις 18 Αυγούστου 1993 έφτασαν στο λιμάνι της Αλεξανδρούπολης περίπου 1000 Έλληνες από τη Γεωργία (εικ. 29.2). Ας σκεφτούμε μαζί και ας προτείνουμε μέτρα για την καλή διαβίωσή τους στη νέα πατρίδα.

Πολύ σημαντικοί παράγοντες της εξέλιξης του πληθυσμού είναι οι γεννήσεις και οι θάνατοι που συμβαίνουν. Στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια ο αριθμός των γεννήσεων είναι μικρότερος από τον αριθμό των θανάτων, με αποτέλεσμα να επηρεάζεται αρνητικά ο πληθυσμός και να δημιουργείται έντονο **δημογραφικό πρόβλημα**. Ωστόσο, ενώ θα έπρεπε να έχουμε μείωση του πληθυσμού εξαιτίας της μείωσης των γεννήσεων, αντίθετα έχουμε αύξηση του πληθυσμού.

Εικόνα 29.2: Έλληνες πρόσφυγες από τη Γεωργία

Ας ελέγξουμε πού οφείλεται η αύξηση του πληθυσμού της Ελλάδας.

Γίνετε για λίγο μέλη της Ελληνικής Κυβέρνησης. Με ποια οικονομικά και κοινωνικά μέτρα θα βοηθήσετε την ελληνική οικογένεια, ώστε να αντιμετωπιστεί ουσιαστικά το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας μας;

Ας υποθέσουμε ότι η τάξη μας ανήκει σε ένα διαπολιτισμικό σχολείο. Θα αποφασίσουμε μαζί τις δραστηριότητές μας μέσα και έξω από την τάξη, ώστε όλα τα παιδιά να είστε ενωμένα και αγαπημένα. Ποια προτείνετε να είναι η πρώτη μας δραστηριότητα;

*Την ξενιτιά, την ορφανιά, τη φτώχεια, την αγάπη,
τα τέσσερα τα ζύγιασαν, βαρύτερα είναι τα ξένα.*

(Δημοτικό από τη Συλλογή Ν. Πολίτη)

Ας συζητήσουμε μαζί το «βάρος» της ξενιτιάς που κρύβουν οι παραπάνω στίχοι. Ίσως κατανοήσουμε τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μετανάστες μας...

Ομαδική δραστηριότητα (προαιρετική)

Χωριζόμαστε σε δύο ομάδες. Η μία ομάδα ερευνά και βρίσκει τον αριθμό των Ελλήνων που μετανάστευσαν σε άλλες χώρες μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Η άλλη ομάδα ερευνά και βρίσκει τον αριθμό των παλιννοστούντων. Κατόπιν συγκρίνουμε τα αποτελέσματά μας. Ως πηγές χρησιμοποιούμε εγκυκλοπαίδειες, το διαδίκτυο ή την Ε.Σ.Υ.Ε..

Αν θέλεις, διάβασε κι αυτό...

Η μετανάστευση των Ελλήνων

Από την αρχαιότητα η αποδημία των Ελλήνων σε ξένους τόπους ήταν γεγονός αδιάκοπο και ανάγκη επιτακτική. Αρχικά γινόταν, επειδή δεν υπήρχε αρκετός χώρος στη γενέτειρα και μεγάλες ομάδες Ελλήνων αποδημούσαν και δημιουργούσαν αποικίες, χωρίς όμως ποτέ να αποκόπτονται από τη Μητρόπολη (τον κυρίως ελλαδικό χώρο). Κατόπιν συνεχίστηκε, διότι οι περιοχές που τους προσέλκυαν προσέφεραν περισσότερες ευκαιρίες για εργασία, μόρφωση και χρήματα.

Στους νεότερους χρόνους και κυρίως μετά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο τα μεταναστευτικά ρεύματα προς τη Γερμανία, την Αμερική, τον Καναδά, την Αυστραλία ήταν περισσότερο έντονα, καθώς οί Έλληνες αναζητούσαν μια καλύτερη ζωή για τους ίδιους και για τα παιδιά τους.

Το γεγονός της μετανάστευσης και της ξενιτιάς (όπως έμεινε να λέγεται στην πατρίδα μας η αλλοδαπή) είναι πλήρες συναισθηματικής φόρτισης. Το «νόστιμον ήμαρ», δηλαδή η ημέρα επιστροφής στην πατρίδα, αποτελούσε το μεγάλο καημό των συμπατριωτών μας. Η νοσταλγία αυτή αποτυπώνεται και περιγράφεται στα ποιήματα και στα τραγούδια για την ξενιτιά που έγραψε ο λαός μας, για να εκφράσει τον πόνο και τη λαχτάρα που προκαλεί η ξένη γη.

Οι συγγραφείς

«Ανάθεμά σε, ξενιτιά, μ' όσα καλά κι αν έχεις»

Δημοτικό δίστιχο